

338 Anthem

No man, no madness, though their power may prevail,
Can possess, conquer my country's heart, they rise to fail.
She is eternal long before nation's lines were drawn.
When no flags flew, when no armies stood, my land was born.
And you ask me why I love her, through wars, death and despair.
She is the constant, we who don't care, and you wonder, if I leave her but how?
I cross over borders, but I'm still there now.
How can I leave her? Where would I start?
Let man's petty nations tear themselves apart.
My land's only borders lie around my heart, around my heart!

Mensen noch dwaasheden, hoewel hun macht de overhand kan hebben,
Kunnen de liefde voor mijn land bezitten of veroveren, zij zullen er niet in slagen.
Zij is eeuwig, lang voor er landsgrenzen werden getrokken.
Toen er nog geen vlaggen wapperden, geen legers waren, werd mijn land geboren.
En jij vraagt me waarom ik haar lief heb, dwars door oorlogen, dood en wanhoop heen.
Zij is de constante, wij geven er niet om en jij vraagt je af of ik haar zal verlaten. Hoe?
Ik passeer grenzen, maar ik ben er nog steeds.
Hoe kan ik haar verlaten? Waar moet ik beginnen?
Laten de bekrompen landen van mensen zich zelf verscheuren.
De enige grenzen van mijn land liggen om mijn hart!